

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 44/2024
06.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Божицара Пандуровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину – Судска јединица у Ћуприји К 79/23 од 22.09.2023. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 212/23 од 17.11.2023. године, у седници већа одржаној 06.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Божицара Пандуровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К 79/23 од 22.09.2023. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 212/23 од 17.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К 79/23 од 22.09.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Окривљеном је, на основу члана 89а КЗ, изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном ББ, тако што му је забрањено приближавање оштећеној на удаљености од 10 метара, приступ у простор око места становања оштећене на удаљености од 10 метара и свако даље узнемиравање оштећене и комуникација са оштећеном, у трајању од две године од дана правноснажности пресуде. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 212/23 од 17.11.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Божицара Пандуровића, а првостепена пресуда је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Божићар Пандуровић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине обе побијане пресуде или само пресуду другостепеног суда и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање или да обе пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на незаконитом доказу – исказу сведока ВВ, сина окривљеног, у делу у коме наводи да му је мајка рекла да ју је отац тукао. Према наводима захтева, првостепени суд није могао да користи део исказа овог сведока у коме сведочи о ономе шта му је мајка рекла, из разлога што је оштећена ББ, у смислу члана 94. ЗКП, искористила своје законско право да не сведочи, а наведени сведок своја сазнања о догађају црпи из исказа оштећене, као привилегованог сведока.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Чланом 94. ЗКП, прописано је да су од дужности сведочења ослобођена одређена лица, у циљу избегавања нарушавања породичних односа и та привилегија се примењује искључиво када побројана лица треба саслушати у својству сведока у кривичном поступку. У Законику о кривичном поступку не постоји процесна забрана да се о садржају изјаве привилегованог сведока, коју је дао слободном вољом, пред другим лицем, та друга лица испитају као сведоци. Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да исказ сведока ВВ представља законит доказ на коме се пресуда може заснивати, с обзиром да из списка предмета произлази да је овај сведок у поступку предузимања доказних радњи и на главном претресу одржаном 24.05.2023. године испитан у свему у складу са одредбама ЗКП, те да из садржине његовог исказа произлази да се овај сведок изјашњавао о својим непосредним сазнањима о предметном догађају до којих је дошао у разговору са оштећеном, па коришћење таквог исказа као доказа у кривичном поступку није у супротности са било којом одредбом ЗКП, нити околност да је привилеговани сведок, оштећена ББ, искористила своје право да не сведочи претпоставља незаконитост других доказа, у конкретном случају, исказа сведока ВВ.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је оценио као неосноване наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић